31999R2597

L 316/1 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1999 12 10

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2597/1999, 1999 m. gruodžio 6 d. įvedantis galutinį kompensacinį muitą importuojamai polietileno tereftalato (PET) plėvelei, kurios kilmės šalis Indija, ir galutinai surenkantis įvestą laikinąjį muitą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. spalio 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Bendrijos narėmis nesančių valstybių [1] (toliau – pagrindinis reglamentas), o ypač į jo 15 straipsnį,

pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

1. TVARKA

(1) Komisijos reglamentu Nr. 1810/1999 [2] (toliau – laikinasis muitų reglamentas) buvo įvesti laikinieji kompensaciniai muitai į Bendriją importuotai Indijos kilmės polietileno tereftalato (PET) plėvelei, kuri klasifikuojama KN kodais 3920 62 19 ir 3920 62 90.

(2) Įvedus laikinąjį kompensacinį muitą, Indijos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai *Ester Industries Ltd, Flex Industries Ltd, Garware Polyester Ltd, India Polyfilms Ltd/Jindal Polyester Ltd* (susijusios bendrovės), *MTZ Polyesters Ltd, Polyplex Corporation Ltd* (toliau – Indijos eksportuojantys gamintojai), Indijos Vyriausybė (toliau – IV), reikalavimą pateikę Bendrijos gamintojai (toliau – Bendrijos pramonė) ir du PET plėvelės vartotojai pateikė pastabas raštu.

(3) Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 5 dalį visos pirmiau išvardytos Šalys, išskyrus vieną vartotoją, reikalavo būti išklausytos ir jos buvo išklausytos.

(4) Vienas pirmesniame etape savęs nenurodęs vartotojas toliau pateikė pastabas dėl laikinųjų priemonių nustatymo.

(5) Komisija toliau ieškojo ir tikrino visą jos manymu galutinėms išvadoms reikalingą informaciją.

(6) Įvedus laikinąsias priemones ir apsvarsčius pirmiau pateiktą informaciją, buvo pateiktos pastabos žodžiu ir raštu ir, kur manyta tinkama, į jas buvo atsižvelgta galutinėse išvadose.

2. NAGRINĖJAMAS PRODUKTAS

(7) Laikinojo muito reglamento 7 konstatuojamojoje dalyje nagrinėjamas produktas apibūdintas kaip polietileno tereftalato (PET) plėvelė.

(8) Laikinojo muito reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje toliau numatyta, kad produktą galima suskaidyti į daugelį segmentų, kurie pramonėje vadinami magnetiniais, pakavimo, elektros, vaizdavimo ir kitais pramonės segmentais, ir kad šiame tyrime produktai buvo sugrupuoti pagal rinkos segmentą, tirštumą, padengimo savybes, paviršiaus apdirbimą, mechanines savybes ir skaidrumą arba permatomumą.

(9) Įvedus laikinąsias priemones, Bendrijos pramonė pateikė Komisijai prašymą atsižvelgti ne tik į rūšis, klasifikuojamas KN kodais 3920 62 19 ir 3920 62 90, kaip nurodyta laikinojo muito reglamente, tačiau ir į tas, kurios klasifikuojamos KN kodais 3920 62 11 ir 3920 62 13 kaip PET plėvelė. Indijos eksportuojantys gamintojai paprieštaravo, kad būtų įtraukti du papildomi kodai, teigdami, kad šiais kodais klasifikuojama PET plėvelė negali būti pakeista kita PET plėvele klasifikuojama kitais dviem kodais, t. y. 3920 62 19 ir 3920 62 90. Jie nurodė, kad tik šie du pastarieji kodai buvo įtraukti į Bendrijos pramonės pateiktą reikalavimą, o kiti du nebuvo į jį įtraukti, kadangi šiais kodais klasifikuojami produktai negali būtį sukeičiami KN kodais 3920 62 19 ir 3920 62 90.

[1] OL L 288, 1997 10 21, p. 1.
[2] OL L 219, 1999 8 19, p. 14.

(10) Remdamasi tyrimo metu surinkta informacija, Komisija nusprendė neįtraukti KN kodų 3920 62 11 ir 3920 62 13 į tyrimo apimtį, kadangi nebuvo pateikta informacija, kurios pagrindu būtų galima manyti, kad Bendrijos pramonės pateiktas reikalavimas pakeičiamumo atžvilgiu yra neteisingas.

3. SUBSIDIJOS

3.1. BENDRIEJI PAREIŠKIMAI

3.1.1. **Palūkanų nustatymas skaičiuojant gautą naudą**

(11) Eksportuojantys gamintojai reikalavo pašalinti palūkanų elementą, kuris buvo įtrauktas, siekiant apskaičiuoti pagal įvairias schemas gautą bendrą naudą. Pareikšta, kad toks palūkanų pridėjimas nepateisinamas, neatitinka Susitarimo dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (ASCM) nuostatų ir jį draudžia 1994 m. GATT VI straipsnio 3 dalis. Komisijos pateiktos skaičiavimo gairės šiuo klausimu būtų niekinės ir negaliojančios.

(12) Pagrindinio reglamento 5 straipsnis, siejant jį su 6 straipsniu yra teisinis pagrindas palūkanoms nustatyti skaičiuojant subsidijos nominalią vertę. 5 straipsnyje numatyta, kad kompensuotinų subsidijų dydis skaičiuojamas subsidijos gavėjui suteiktos naudos išraiška, nustačius, kad tokia nauda suteikta subsidijavimo tyrimo laikotarpiu. 6 straipsnis, kuris atkuria ASCM 14 straipsnį, nustato taisykles tam tikrų įvairių rūšių subsidijų naudai skaičiuoti. Visoms 6 straipsnyje nurodytoms subsidijų kategorijoms, t. y. nuosavo kapitalo suteikimas, paskolos, paskolos garantijos, prekės ir paslaugos arba nupirktos prekės, naudos nustatymo etalonas lygus komercinėje rinkoje esančių lėšų išlaidoms. Todėl, kaip taisyklė, taikant 6 straipsnyje nurodytą pagrindimą visoms subsidijų kategorijoms, kad apskaičiuoti visą naudą, reikia įtraukti ir komercinėmis normomis skolinamo kapitalo išlaidas.

(13) Visos subsidijos tyrimo laikotarpiu išreikštos nominalia verte iš esmės atitinka dotaciją. Kadangi negrąžinamos dotacijos negalima gauti komerciniu būdu, gavėjas, negaudamas tokios dotacijos, būtų turėjęs padidinti ekvivalentinę sumą iš komercinių šaltinių ir grąžinti per tam tikrą laikotarpį mokant palūkanas. Tai ir yra tas naudos elementas, kuris padengiamas pridedant palūkanas prie nominalios subsidijos dydžio.

(14) Šis metodas konkrečiai numatytas Komisijos subsidijos dydžio skaičiavimo gairių dėl kompensacinio mokesčio tyrimų (skaičiavimo gairės) [1] sakinyje:
„Subsidijos dydžio nominali vertė turi būti performuota tyrimo laikotarpiu dominavusią vertę taikant įprastinę komercinę palūkanų normą“, ir tai yra Bendrijos nusistovėjusi praktika, kuri anksčiau buvo taikoma daugeliu atvejų.

(15) 1994 m. GATT VI straipsnio 3 dalyje, kuri atkuriama ASCM 19 straipsnio 4 dalyje, numatyta, kad nustatyti muitai negali viršyti subsidijos dydžio. Subsidijų dydis paskaičiuojamas pagal naudos sąlygas, kurios nustatytos tyrimo laikotarpiu (ASCM 14 straipsnis). Kadangi bendrovei taip pat buvo naudinga, nes jai nereikia ieškoti finansavimo šaltinių finansų rinkoje, todėl į naudos dydį taip pat reikia įskaičiuoti palūkanas. Kadangi naudos dydis (įskaitant palūkanas) atitinka subsidijos dydį, o kompensacinis muitas paskaičiuotas pagal nustatytą subsidijos skirtumą, todėl visiškai atsižvelgta į 1994 m. GATT VI straipsnio 3 dalį įtraukiant palūkanas.

(16) Todėl skunde nurodytas prašymas neįtraukti palūkanų, skaičiuojant gaunamą naudą pagal įvairias schemas, yra atmetamas.

3.1.2. **Įvairių schemų specifika**

(17) Eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad ASCM 2 straipsnio 3 dalies prezumpcija, kad subsidijų suteikimas priklauso nuo individualios eksporto veiklos, netaikoma *ipso facto*, kadangi ASCM 27 straipsnio 2 dalis numato, kad subsidijų uždraudimas priklausomai nuo eksporto veiklos netaikomas besivystančioms šalims. Indija yra viena iš ASCM VII priede išvardytų šalių, todėl eksporto subsidijos, kurias teikia IV nedraudžiamos. Atsižvelgiant į tai, Komisija privalo teigiamų įrodymų pagrindu parodyti, kad aptariamos schemos yra individualios.

(18) Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punktas aiškiai teigia, kad subsidijos, įskaitant nurodytas I priede, yra individualios, jei jos nustatytos įstatymu arba faktiškai priklauso nuo eksporto veiklos. Ši sąlyga buvo atskirai ištirta kiekvienai subsidijos schemai, kuriai taikoma ši tvarka.

[1] OL C 394, 1998 12 17, p. 7.

3.2. INDIVIDUALIOS SCHEMOS

3.2.1. **Atsiskaitymo knygelių schema (PBS)**

(19) IV ir eksportuojantys gamintojai pateikė argumentus dėl šios schemos, kuri aprašyta laikinojo muito reglamento 12–19 konstatuojamose dalyse. Į šiuos argumentus atsižvelgti nereikia, kadangi pagal šią schemą gaunama nauda nebuvo įtraukta į laikinąjį muito dydį, kuris nustatytas pagal laikinojo muito reglamento 24 konstatuojamąją dalį. Todėl pagal šią schemą jokios priemonės gautai naudai nebus nustatomos ir galutinių išvadų pateikti nereikia.

3.2.2. **Priklausančių muitų atsiskaitymo knygelių schema (DEPB), taikoma iki eksporto**

(20) IV ir eksportuojantys gamintojai pateikė argumentus dėl šios schemos, kuri aprašyta laikinojo muito reglamento 26–30 konstatuojamose dalyse.

(21) Ypač buvo skundžiamasi, kad pagal pagrindinio reglamento nuostatas iki eksporto taikoma DEPB schema yra leistina muito sumažinimo arba sumokėto muito grąžinimo schema ir, kaip tokia, nėra kompensuotina. Taip pat teigiama, kad jei tokia schema būtų kompensuotina, tai naudai paskaičiuoti turėtų būti naudojamas tik faktinis perteklinis sumažinimas, o Komisija turėjo būti ištyrusi, ar iš tikrųjų buvo perteklinis sumokėtų importo mokesčių, kurie nustatyti gamybos procese sunaudotoms sąnaudoms, susigrąžinimas.

(22) Iki eksporto taikoma DEPB schema pagal pagrindinio reglamento nuostatas nėra muito sumažinimo, grąžinimo arba pakaitinė muitų grąžinimo sistema nors ir egzistuoja „faktinio vartotojo sąlyga“. Tai yra schema, kuri visiškai pagrįsta verte, o ne kiekybe. DEPB norma, kuri sąlygoja atleidimą nuo importo mokesčio, nėra skaičiuojama konkrečiam fiziniam sąnaudų, kurios faktiškai buvo sunaudotos arba turėtų būti suvartotos gamybos procese, kiekiui. Praktiškai, sąnaudos apskaičiuojamos pagal Tipines sąnaudų ir produkcijos normas (SION), kurios nusako įsivaizduojamas išlaidas, priklausomai nuo to, kas yra traktuojama sąnaudų, kurias reikia importuoti konkrečiam produktui pagaminti, vertė. Jei DEPB norma nustatoma konkrečiam galutiniam produktui, sąnaudos gali būti importuojamos nemokant muito pagal iki eksporto taikomą DEPB schemos licenciją. Dar nėra mechanizmo, kuris neleistų eksportuojančiam gamintojui keisti jo faktiškai importuotų sąnaudų normų, kadangi jo reikalaujama tik neviršyti bendros suteikto kredito maksimalios sumos.

(23) Be to, nereikalaujama faktiškai importuoti visas įvairias sąnaudas, kurioms suteiktas kreditas. Vienintelis apribojimas taikomas visoms tam tikroms sąnaudoms, kurias galima importuoti pagal šią schemą, yra suteiktos licencijos vertė ir atitinkamas įsipareigojimas eksportuoti galutinį produktą. Todėl nereikalaujama, kad importuotos sąnaudos, kurios pakeičiamos, privalo atitikti kiekį ir turi pasižymėti tomis pačiomis kokybės charakteristikomis ir savybėmis kaip ir vidaus rinkos produktai.

(24) Bendrovė, kuri gali įsigyti sąnaudas mažesne kaina arba vidaus rinkoje, galėtų importuoti sąnaudas be muito, kurios galėtų būti naudojamos vietinėje gamyboje arba pardavimui, kadangi faktiškai importuotas kiekis neturi nieko bendra su nustatytais SION. Nebuvo įrodyta, kad yra sukurta veiksminga sistema arba procedūra, galinti patvirtinti, kokios arba kiek be muito sąnaudų faktiškai suvartota eksportuojamo galutinio produkto gamybos procese. Be to, buvo įrodyta, kad kompensacija, kurią galima gauti eksportuojant prekes, nėra skaičiuojama pagal faktinius be muito importuotų produktų, kurie naudojami eksportuoto produkto gamyboje, kiekius, o greičiau skaičiavimai grindžiami produktų, naudojamų eksportuojamam produktui pagaminti, tipinės vertės prielaida.

(25) Net tuo atveju, kai iki eksporto taikoma DEPB schema yra traktuojama muito susigrąžinimo sistema, pagrindinio reglamento II priedo II skyriaus 5 punktas ir III priedo II skyriaus 3 punktas numato, kad, jei yra nustatyta, kad eksportuojančiosios šalies Vyriausybė nėra patvirtinusi patikrinimo sistemos, eksportuojančioji šalis turi atlikti tolimesnį tyrimą, remiantis paprastai sunaudojamomis sąnaudomis ar realiai sudaromais sandoriais, siekiant nustatyti, ar mokamas per didelės išmokos. Kadangi, kaip nurodyta pirmiau, nėra sukurtos patikrinimo sistemos, kurios pagalba būtų galima nustatyti importuotų sąnaudų esamus kiekius, IV buvo paprašyta atlikti tokį tyrimą. IV tokio tyrimo neatliko. Todėl Komisija neištyrė, ar faktiškai buvo susigrąžintas perteklinis importo muitas, mokamas sąnaudų, kurios suvartotos eksportuoto produkto gamyboje, atžvilgiu.

(26) Bet kuriuo atveju perteklinis importo muitų grąžinimas yra pagrindas išmokos dydžiui apskaičiuoti tik tada, kai yra *bona fide* muito grąžinimo ir pakaitinė muitų grąžinimo sistemos. Kadangi buvo nustatyta, jog DEPB schema, taikoma iki eksporto, nėra nei muito grąžinimo, nei pakaitinė muitų grąžinimo sistema, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento I priedo i punkte bei II ir III prieduose, todėl išmoką sudaro bendra importo muitų grąžinimo suma, o ne koks nors numanomas perteklinis grąžinimas.

(27) Kadangi iki eksporto taikoma DEPB schema apima ir Vyriausybės pajamas, kurios kitu atveju nebūtų surinktos, todėl schema laikoma suteikianti subsidiją pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį. Kadangi pagal šią schemą naudos nebūtų galima gauti be eksporto veiklos, todėl ši schema pagal teisės aktus priklauso nuo eksporto veiklos, kaip tai nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, ir todėl ji yra individuali.

Subsidijos dydžio apskaičiavimas

(28) Išmoka eksportuojantiems gamintojams buvo apskaičiuota pagal laikinojo muito reglamento 23 konstatuojamoje dalyje pateiktus paaiškinimus, papildomai atsižvelgiant į prašymo mokesčius, dėl kurių kreipėsi eksportuojantys gamintojai. Tačiau šios papildomos sumos nedarė jokios įtakos laikinai apskaičiuotoms subsidijos riboms.

(29) Tyrimo laikotarpiu dvi bendrovės gavo naudą pagal šią schemą, ir subsidijos sudarė 1,31 % ir 6,84 %.

3.2.3. **DEPB schema, taikoma po eksporto**

(30) IV ir eksportuojantys gamintojai pateikė argumentus dėl šios schemos, kuri aprašyta laikinojo muito reglamento 37–39 konstatuojamose dalyse.

(31) Ypač buvo reikalaujama, kad DEPB schemą, taikomą po eksporto, būtų leidžiama taikyti kaip pakaitinė muitų grąžinimo sistemą, kadangi DEPB, taikomos po eksporto, kreditai būtų suteikiami tik pagal paskelbtą SION. Pagrindinio reglamento I priedo I skirsnyje numatyta, kad pagal muito grąžinimo schemą galima naudoti vidaus rinkos sąnaudas, kurios atitinka importuotas sąnaudas, jų kiekį ir pasižymi tokia pat kokybe bei charakteristikomis. Taip pat buvo reikalaujama, kad Akcizų institucijos galėtų patikrinti, kurios importuotos sąnaudos buvo vartojamos eksportuojamo produkto gamyboje. DEPB schemą, taikomą po eksporto, atitinkamai būtų leidžiama taikyti kaip pakaitinę muitų grąžinimo sistemą pagal pagrindinio reglamento II priedą.

(32) Reikia priminti, kad priešingai nei DEPB schemoje, taikomoje iki eksporto, jokia „faktinio vartotojo sąlyga“ neegzistuoja. Kreditas pagal DEPB schemą, taikomą po eksporto, apskaičiuojamas kaip eksportuoto galutinio produkto vertės procentas. Tokiu būdu gauti kreditai gali būti naudojami muito mokesčiams padengti, kurie paprastai mokami importuojant bet kurias prekes (išskyrus tas, kurios įtrauktos į neigiamą importuojamų produktų sąrašą). Jokie apribojimai prekėms, kurios gali būti naudojamos eksportuojamo produkto gamyboje, nėra taikomi. Importuotas prekes galima parduoti vidaus rinkoje arba galima naudoti bet kokiu kitu būdu. Be to, licencijas, o tuo pačiu ir kreditus, galima laisvai perleisti.

(33) Todėl galima daryti išvadą, kad DEPB schema, taikoma po eksporto, nėra muito grąžinimo arba pakaitinė muitų grąžinimo sistema, kaip ji suprantama pagrindinio reglamento I priedo i punkte ir II ir III prieduose.

(34) IV taip pat skundėsi, kad schema apima eksporto subsidiją tik tokia apimtimi, kiek grąžinama perteklinio importo mokesčių, kurie faktiškai nustatyti importuojamoms sąnaudoms, kurios vartojamos eksportuojamos produkcijos gamyboje, ir kad Komisija neįvykdė savo įsipareigojimo nustatyti šio pertekliaus dydį.

(35) Šį reikalavimą reikia atmesti dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos 26 konstatuojamoje dalyje.

Subsidijos dydžio apskaičiavimas

(36) IV pareiškė, kad licencijos pardavimo atveju Komisija turėtų nustatyti naudos, kurią gauna eksportuojantys gamintojai pardavimo sandorių metu, faktinę vertę, tačiau neskaičiuotų pagal licencijoje suteikto kredito dydį.

(37) Kaip jau buvo išdėstyta laikinojo muito reglamento 43 konstatuojamoje dalyje, šis reikalavimas negali būti patenkintas, kadangi IV eksportuojantiems gamintojams suteiktą naudą, atsižvelgiant į atsisakytas pajamas, tinkamai atspindi licencijos vertė. Licencijos pardavimas kita, t. y. žemesne arba didesne, kaina nei jos vertė rodo, kad tai yra visiškai komercinis sandoris, kuris nekeičia pirminės pagal schemą gautos išmokos sumos.

(38) Eksportuojantiems gamintojams išmokama nauda apskaičiuojama pagal laikinojo muito reglamento 41–44 konstatuojamąsias dalis. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad keturi eksportuojantys gamintojai pateikė nemažai reikalavimų, kuriuos priėmė Komisija. Todėl buvo atsižvelgta į papildomas išlaidas, kurios neišvengiamai patiriamos įsigyjant licenciją. Taip pat buvo pakoreguotos suteikiamo kredito sumos. Dėl šių pataisymų buvo atlikti nežymūs subsidijų skirtumų pakeitimai.

(39) Tyrimo laikotarpiu keturios bendrovės gavo naudą pagal šią schemą ir gavo subsidijas, kurios sudarė 2,34–17,68 %.

3.2.4. **Eksporto skatinimo gamybos priemonių (EPCG) schema**

(40) IV pareiškė, kad laikinojo muito reglamento 46–50 konstatuojamose dalyse aprašytos EPCG schemos tikslas – sudaryti galimybes atnaujinti gamyklos technologinę liniją ir įmonių įrangą visame ūkyje, o taip pat apsaugoti Indijos menkus užsienio biržos resursus. Buvo reikalaujama, kad EPCG nauda nepriklausytų nuo eksporto veiklos, kadangi EPCG licencijas galima įsigyti nepriklausomai nuo ankstesnės eksporto veiklos. Be to, EPCG licencijos turėtojas visuomet greičiau gali nusipirkti vidaus gamybos priemones, o ne importuotas gamybos priemones.

(41) Kalbant apie šį reikalavimą reikia pažymėti, kad, jei bendrovė nori pasinaudoti EPCG schema, ji privalo įsipareigoti eksportuoti prekių už tam tikrą vertę per tam tikrą laikotarpį. Be to, ši schema pagal teisės aktus priklauso nuo eksporto veiklos, kadangi naudos negalima gauti neįsipareigojus eksportuoti prekes. Iš esmės, ši schema yra individuali pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkto nuostatas ir, be to, kompensuotina.

(42) Eksportuojantys gamintojai skundėsi, kad pagal EPCG schemą Vyriausybė pajamų neatsisako, o tik atideda. Jei gamybos priemonių importuotojas nevykdo savo įsipareigojimų eksportuoti prekes iki schemoje nustatyto laikotarpio pabaigos, bus renkami visi skirtuminiai mokesčiai su palūkanomis. Todėl klausimas, ar importuotojas apskritai pasinaudojo kokiu nors atleidimu nuo mokesčių ir, ar Vyriausybė atsisakė pajamų, ir ar buvo suteikta nauda, paaiškės tik nurodyto laikotarpio pabaigoje, kuris suteikiamas eksporto įsipareigojimams įvykdyti pagal šią schemą. Todėl tyrimo laikotarpiu reikėtų apsvarstyti gamybos priemonių importą pagal šią schemą.

(43) Kalbant apie šį reikalavimą reikia numatyti, kad, jei bendrovė kreipiasi dėl schemos ir įsipareigoja eksportuoti prekes, turi būti preziumuojama, kad įsipareigojimas eksportuoti prekes privalo būti vykdomas ir bendrovė bus atleista nuo importo mokesčių. Iš tikrųjų bendrovės turėtų tikėtis, kad joms galiausiai nereikės mokėti muito mokesčių. Jei būtų numatoma kitaip, schema taptų bereikšmė.

(44) Be to, tyrimo metu teigiamai nustatyta, kad IV faktiškai leidžia bendrovėms pratęsti įsipareigojimą eksportuoti, jei jos negali šio eksporto įsipareigojimo įvykdyti per pirminį nustatytą laikotarpį.

(45) Manoma, kad Vyriausybė atsisako pajamų gamybos priemonių importavimo metu, o importuojančios bendrovės gauna naudą nesumokėtų mokesčių bendros sumos forma.

Subsidijos dydžio apskaičiavimas

(46) Nauda, kurią gauna eksportuojantys gamintojai, apskaičiuojama pagal laikinojo muito reglamento 53 konstatuojamoje dalyje pateiktus išaiškinimus. Reikia atkreipti dėmesį į tai, kad šiuo klausimu visi eksportuojantys gamintojai pateikė nemažai skundų, kuriuos Komisija dalinai priėmė. Ypač aišku, kad buvo atsižvelgta į išlaidas, kurios neišvengiamai patiriamos, kad įgyti teisę arba gauti subsidiją, ir kad šiuo klausimu buvo pateikti pagrįsti įrodymai. Šios išlaidos aiškiai susijusios su prašymo mokesčiais ir banko garantijomis. Prašymo mokestis yra vienkartinis, tuo tarpu banko garantija gali būti vienkartinė ir apimti tam tikrą metų skaičių, arba ją gali sudaryti kelios metinės įmokos, kurias reikia sumokėti per atitinkamą banko garantijos galiojimo laikotarpį.

(47) Reikia pažymėti, kad viena iš šių bendrovių, t. y. *MTZ Polyesters Ltd.*, pareiškė, kad laikinojo muito reglamente numatytas metodas netinka jos konkrečiu atveju, kadangi jos situacija tyrimo laikotarpiu visiškai skyrėsi nuo kitų tyrime dalyvavusių bendrovių. Svarbiausia tai, kad dėl nenumatytų aplinkybių, kurios apėmė ir gamtos stichiją, ji savo komercinę gamybą pradėjo tik 1998 m. spalio mėnesį. Tai lėmė labai žemą vidaus ir eksporto pardavimų lygį tyrimo laikotarpiu ir atitinkamai aukštą subsidijos skirtumą. Be to, bendrovė pasiūlė ir prašė naudoti kitokią skaičiavimo metodiką.

(48) Pažymėtina, kad tyrimo laikotarpiu tokio reikalavimo niekas Komisijai nepateikė, kol nebuvo atskleistos preliminarios išvados. Tačiau Komisijos prašymu bendrovė pateikė išsamius ir pagrįstus įrodymus dėl komercinės gamybos pradžios ir kokį poveikį tokia pavėluota pradžia turėjo jos veiklai.

(49) Kruopščiai išnagrinėjusi tokį pareiškimą, Komisija priėmė išvadą, kad bendrovės siūlymas ir prašymas taikyti skirtingą skaičiavimo metodiką nėra pagrįstas. Tačiau Komisija atsižvelgė į konkrečias ir išskirtines šią bendrovę veikusias aplinkybes ir nustatė, kad to paties vardiklio (t. y. faktinio eksporto) taikymas šiai bendrovei palyginus su taikomu kitoms bendrovėms, kurios normaliai vykdė komercinę gamybą, lemtų neproporcingą situaciją, ir negalima būtų adekvačiai atspindėti naudos, kurią gavo ši bendrovė pagal kompensuotiną subsidiją pritaikius šią schemą. Komisija taikė tą pačią skaičiavimo metodiką, tačiau pakoregavo šios bendrovės gamybos ir eksporto pardavimų skaičius, remdamasi patikrintais duomenimis, kuriuos pateikė normalią komercinę gamybą vykdžiusios bendrovės, kad būtų nustatyta nauda, kurią jos gavo subsidijų forma tyrimo laikotarpiu.

(50) Apibendrinant reikia pasakyti, kad tyrimo laikotarpiu šešios bendrovės pasinaudojo šia schema ir gavo subsidijas, kurios sudarė 1,42–8,75 %.

3.3. EKSPORTO SKATINIMO ZONOS/Į EKSPORTĄ ORIENTUOTI VIENETAI (EPZ/EOU)

(51) IV pareiškė, kad ji neatsisako pajamų pagal šią laikinojo muito reglamento 55–58 konstatuojamose dalyse išaiškintą schemą, kadangi muito mokesčiai taikomi gamybos priemonėms yra tik sulaikomi tol, kol prekės laikomos muitinėje iki muito sumokėjimo. Tai reiškia, kad importuotojui nereikia mokėti muito mokesčio importuojant gamybos priemones, jei jos skirtos EPZ/EOU teritorijoms. Tačiau, jei gamybos priemonės yra parduodamos arba išimamos iš muitinės, kol buvo paliktos iki muito sumokėjimo, muito mokestį reikia mokėti, kuris yra proporcingas pardavimo arba paėmimo iš muitinės laikotarpiu gamybos priemonių nusidėvėjimo vertei.

(52) Šis reikalavimas panašus į tą, kurį pateikė eksportuojantys gamintojai dėl EPCG schemos, t. y. pajamų neatsisakoma, tačiau jos tik atidedamos. Tačiau darant prielaidą, kad gamybos priemonės importuojamos netaikant muito mokesčio, o po to perparduodamos vidaus rinkoje mokant muitą, tai sumokėtas mokestis daro schemą bereikšmę. Bet kuriuo atveju, jei gamybos priemonės būtų perparduodamos tam tikru laikotarpiu ateityje, pajamų suma, proporcinga susikaupusiam nusidėvėjimui, būtų nesurinkta. Ar tokias gamybos priemones parduoti, kada jas parduoti, tai yra visiškai komercinis bendrovės sprendimas.

(53) Todėl manoma, kad Vyriausybė pajamų atsisako gamybos priemonių importavimo laikotarpiu, o importuojanti bendrovė naudą gauna bendros nesumokėtų muito mokesčių sumos forma.

(54) Eksportuojantis gamintojas pateikė panašų reikalavimą bei papildomus su eksportuojamiems produktams gaminti importuojamomis sąnaudomis susijusius argumentus. Kadangi EPZ/EOU schema išskirtinai taikoma tik gamybos priemonių importui, į šiuos papildomus argumentus atsižvelgti nereikia.

(55) Ši subsidija pagal teisės aktus priklauso nuo eksporto veiklos, kaip ji aprašyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte, kadangi jos gauti negalima tol, kol bendrovė neįsipareigoja eksportuoti, ir todėl jis laikoma individualia.

Subsidijos dydžio apskaičiavimas

(56) Nauda, kurią gauna eksportuojantis gamintojas, apskaičiuojama kaip nurodyta laikinojo muito reglamento 63–65 konstatuojamose dalyse. Pagal šią schemą naudą, kurios procentinis dydis sudarė 0,7 %, gavo viena bendrovė.

3.3.1. **Atleidimo nuo pajamų mokesčio schema**

(57) Laikinojo muito reglamentas jau nustatė, kad nė vienas eksportuojantis gamintojas nepasinaudojo šia schema. Dėl šios priežasties nebuvo nustatytos jokios priemonės ir nereikia pateikti galutinių išvadų šiame tyrime.

3.4. REGIONINĖS SCHEMOS

3.4.1. **Pardavimo mokestis**

(58) Eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad nauda, kuri gaunama atleidus nuo pardavimo mokesčio Gudžarato (*Gujarat*) ir Maharaštros (*Maharashtra)* valstijose ir pagal Utar Pradešo (*Uttar Pradesh)* valstijos prekybos mokesčių skatinimo schemą, suteikiama prekių pirkėjui, o ne pardavėjui.

(59) Šiose valstijose taikomas pardavimo arba prekybos mokestis – tai mokestis, kuris nustatomas prekių pardavimui ir pridedamas prie pardavimo kainų sąskaitoje-faktūroje. Tokiu būdu pardavėjas veikia kaip mokesčių surinkėjas. Pardavimo arba prekybos mokesčio sistema skiriasi nuo PVM sistemos, kadangi pardavimo arba prekybos mokesčio negali padengti surinktas pardavimo arba prekybos mokestis.

(60) Pareikšta, kad bendrovės pasinaudojo pardavimo arba prekybos mokesčio atleidimu tik pardavimo sandoriams, tačiau ne realiems prekių pardavimams.

(61) Komisija tikrinimo vizito metu nenustatė jokių priešingų įrodymų. Ji taip pat nustatė, kad visi stambieji eksportuojančių gamintojų sąnaudų tiekėjai įsikūrę ne šiose minėtose valstijose. Be to, eksportuojantys gamintojai moka pardavimo mokestį nuo nusipirktų prekių.

(62) Todėl galima daryti išvadą, kad Gudžarato (*Gujarat*) ir Maharaštros (*Maharashtra)* valstijų atleidimas nuo pardavimo mokesčio ir prekybos mokesčio skatinimo schema, kurią taiko Utar Pradešo (*Uttar Pradesh)* valstija, eksportuojantiems gamintojams jokios naudos nesuteikė.

(63) Jokios priemonės nebus nustatytos ir nereikalaujama pateikti galutinių išvadų dėl šių schemų. Pagaliau pažymėtina, kad šios išvados nepažeidžia išvadų dėl šių schemų naudojimo pirkimo sandoriams.

3.4.2. **Regioninės schemos – atleidimas nuo mokesčio už elektros energiją**

(64) IV ir vienas eksportuojantis gamintojas, t. y. *MTZ Polyesters Ltd*. pareiškė, kad ši laikinojo muito reglamento 80 ir 81 konstatuojamose dalyse aprašyta schema neturėtų būti individuali, kadangi ja gali naudotis visos naujos Gudžarato (*Gujarat*) bendrovės, nepriklausomai nuo jų buvimo vietos.

(65) Komisija išnagrinėjo pateiktus įrodymus, kad pagrįstų šį reikalavimą. Po išsamaus nagrinėjimo galima daryti išvadą, kad nepaisant kai kurių neaiškių formuluočių atitinkamuose teisės aktuose, ypač apibrėžiant „paslaugų įmones“ ir nustatant diferencines muitų normas, šia schema iš tikrųjų gali pasinaudoti visos naujos pramonės įmonės šioje valstijoje vienodomis sąlygomis ir penkerių metų laikotarpiu.

(66) Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punktas nustato, kad jei subsidiją suteikianti institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusioji institucija, sustato objektyvius kriterijus arba sąlygas, pagal kuriuos atrenkami galintieji gauti subsidiją arba nustatomas subsidijos dydis, su sąlyga, kad atrenkama automatiškai ir kad tokių kriterijų bei sąlygų yra griežtai laikomasi, tokia subsidija nėra laikoma individualia. Tokie objektyvūs kriterijai ir sąlygos turi būti taikomi horizontaliai, *inter alia,* ir nesuteikia didesnio palankumo tam tikroms įmonėms palyginti su kitomis.

(67) Remiantis gautais pareiškimais ir šiame tyrime patikrintais įrodymais, teigiama, kad schema atitinka pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies b punkto reikalavimus, kiek reikalauja jos horizontaliam taikymui, kadangi ja gali naudotis įmonės visoje valstybėje ir ji grindžiama objektyviais kriterijais, būtent naujų pramonės įmonių įsteigimu.

(68) Todėl teigiama, kad ši schema nėra individuali ir nekompensuotina.

3.4.3. **Regioninės schemos – vidaus muito mokesčio grąžinimas**

(69) Dėl vidaus muito mokesčio grąžinimo, kuris aprašytas laikinojo muito reglamento 88–89 konstatuojamose dalyse, IV pareiškė, kad vidaus muito mokestis yra netiesioginis mokestis, kurį nustato Indijos vietos valdžios institucijos prekėms, kad įvežti į miesto arba rajono teritorinius vienetus. Buvo įrodinėjama, kad pagal ASCM II priedo „Gaires dėl sąnaudų suvartojimo gamybos procese“ būtų leidžiama taikyti netiesioginio mokesčio grąžinimo schemas ankstesniame netiesioginių mokesčių kaupiamajame etape, kurie nustatomi importuojamai produkcijai, kuri suvartojama eksportuojamų produktų gamyboje. Be to, ši schema nėra kompensuotina.

(70) Šį argumentą reikia atmesti, kadangi vidaus muito mokesčio grąžinimo schema neturi nieko bendra su eksporto produkcija.

(71) Dėl šios schemos individualumo nebuvo pateikti jokie pagrįsti reikalavimai. Be to, patvirtinama, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a ir c punktus ši schema yra individuali, kadangi ji aiškiai skirta tik atitinkamoms įmonėms, kurios yra atitinkamose paramą teikiančios institucijos jurisdikcijoje esančiose teritorijose.

(72) Vienas eksportuojantis gamintojas, *Garware Polyester Ltd*., pareiškė, kad jis negavo naudos pagal šią schemą tyrimo laikotarpiu (TL), kadangi Maharaštros (*Maharashtra*) valdžios institucijos dar faktiškai neįvykdė savo įsipareigojimo dėl grąžinimo.

(73) Šį argumentą reikia atmesti, kadangi gauta nauda yra sukauptas reikalavimas prieš Maharaštros (*Maharashtra)* valstiją, kuriai bendrovė yra teisiškai įsipareigojusi.

(74) IV, remiama eksportuojančių gamintojų, pakartojo bendrąjį reikalavimą ir pareiškė, kad Komisija, ypač besivystančių šalių atžvilgiu, geriau įsipareigotų nustatyti, kad atsiliekantys regionai neatitinka pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalies reikalavimų, nei bandytų priimti sprendimą pagrįstą turimais faktais.

(75) Šiuo požiūriu reikia pažymėti, kad kalbant apie šią schemą, kuria pasinaudojo viena Maharaštros (*Maharashtra)* valstijos *Aurangabat* teritorijoje esanti bendrovė, jokių įrodymų nebuvo pateikta per nustatytą terminą, kuris taikomas šiam IV tyrimui, nei jokia kita šalis nepateikė įrodymų dėl pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje nurodytų reikalavimų įvykdymo. Tam tikri įrodymai, kurie apsiriboja 1981 ir 1982 metų duomenimis, buvo pateikti pakankamai vėliau terminui pasibaigus. Esant tokioms aplinkybėms, Komisija neprivalo ir neturi galimybės nustatyti, kad kriterijai, kurių reikalaujama pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 3 dalį, tarp jų, *inter alia,* tie, kurie susiję su ekonominės plėtros įvertinimu pagal pateiktus statistinius duomenis, atitinka šią schemą.

(76) Esant šioms aplinkybėms, Komisija privalo patvirtinti laikinojo muito reglamento 93 konstatuojamoje dalyje nurodytas išvadas. Be to, galutinai patvirtinama, kad ši schema yra kompensuotina.

Subsidijos dydžio apskaičiavimas

(77) Nauda, kurią gauna eksportuojantys gamintojai, apskaičiuojama pagal laikinojo muito reglamento 94 konstatuojamąją dalį. Tačiau bendrovė pateikė įrodymus, kad ji negalėjo gauti visos mokesčio grąžinamos sumos, dėl kurios buvo nustatytas mažesnis subsidijos skirtumas.

(78) Tyrimo laikotarpiu pagal šią schemą viena bendrovė gavo naudą, kuri sudarė 1,08 % subsidiją.

3.4.4. **Kapitalo skatinimas**

(79) IV ir eksportuojantys gamintojai pateikė argumentus dėl schemos, kuri aprašyta laikinojo reglamento 96 ir 97 konstatuojamose dalyse. Į šiuos argumentus atsižvelgti nereikia, kadangi pagal šią schemą gauta nauda nebuvo neįtraukta į muito mokesčio sumą, kuris laikinai nustatytas pagal laikinojo muito reglamento 24 konstatuojamąją dalį. Todėl pagal šią schemą apskaičiuotai naudai jokios priemonės nebus taikomos ir nereikia pateikti galutinių išvadų.

Kompensuotinų subsidijų dydis

(80) Pagal pagrindinio reglamento nuostatas kompensuotinų subsidijų suma, išreikšta *ad valorem,* nagrinėjamiems eksportuotojams yra tokia:

(%)

	PBS	DEPB		EPCG	EPZ/EOU	Šalies schemos				IŠ VISO
		Taikoma iki eksporto	Taikoma po eksporto			Pardavimo mokestis	Kapitalo skatinimas	Vidaus muito mokesčio grąžinimas	Elektros energijos mokesčio grąžinimas	
Ester Industries Ltd		6,84	2,34	2,87						12,0
Flex Industries Ltd			10,44	2,13						12,5
Garware Polyester Ltd		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd & Jindal Plyester Ltd			4,82	1,52	0,70					7,0
MTZ Polyester Ltd				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd			17,68	1,42						19,1

4. ŽALA

4.1. BENDRIJOS PRAMONĖS APIBRĖŽIMAS

(81) Laikinojo muito reglamento 106 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad keturi reikalavimus pateikę gamintojai atitiko pagrindinio reglamento 10 straipsnio 8 dalies reikalavimus, kadangi jų aptariamo produkto gamyba sudaro daugiau kaip 80 % bendros Bendrijos gamybos, todėl jie priskiriami Bendrijos pramonei, kaip apibrėžta minėto reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

(82) Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad tyrimo nereikėjo inicijuoti, kadangi reikalavime nebuvo pateikta pakankamai įrodymų, įrodančių 10 straipsnio 8 dalies reikalavimų įvykdymą. Jie pareiškė, kad tai, jog PET plėvelės kontroliuojama gamyba nebuvo įtraukta į reikalavimą reiškia, kad remdamasi reikalavimu Komisija negalėjo įvertinti bendros PET plėvelės Bendrijoje gamybos. Šis pareiškimas buvo laikomas nepagrįstu, kadangi kontroliuojant pagaminta PET plėvelė niekada nebuvo pateikta atvirai Bendrijos rinkai kaip PET plėvelė, tačiau kaip toliau perdirbtas produktas. Bet kuriuo atveju reikalavimą pateikusių gamintojų nekontroliuojamas gamybos lygis buvo pakankamas situacijai įvertinti.

(83) Todėl laikinojo muito reglamento 105 ir 106 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

4.2. BENDRIJOS VARTOJIMAS, IMPORTO APIMTYS IR RINKOS DALYS

(84) Pirminiame etape Komisijos priimtos išvados, aiškiai padidėjęs aptariamo produkto bendras eksportas iš Indijos ir ženklus jų užimamos Bendrijos rinkos dalies padidėjimas buvo patvirtinti.

(85) Todėl laikinojo muito reglamento 107–110 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados yra patvirtinamos.

4.3. SUBSIDIJUOTO IMPORTO KAINOS

(86) Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad laikinojo muito reglamente pateikti kainų palyginimai lemia nesąžiningus rezultatus, kadangi jame neatsižvelgta į kainų skirtumus tarp prekės ir specialių PET plėvelės tipų. Jie skundėsi, kad eksportą iš Indijos daugiausiai sudaro prekės tipo PET plėvelė, kadangi svarbi Bendrijos pramonės pagamintos PET plėvelės dalis yra specialaus tipo. Šį argumentą reikėtų atmesti, kadangi PET plėvelės kaip prekės ir specialaus tipo aspektai buvo įvertinti grupuojant produktą kainų palyginimui.

(87) Indijos eksportuojantys gamintojai toliau pareiškė, kad grupuojant produktą į jo sudėtį nebuvo įtrauktos kai kurios sudėties dalys, kaip nurodyta klausimyne, kas lėmė dar didesnį skirtumą. Jie prieštaravo supaprastintam produkto tipų grupavimui po to, kai buvo atskleistos preliminarios išvados, ir pareiškė, kad supaprastinimas lemtų neteisingą PET plėvelės skirtingos kokybės tipų palyginimą. Jie toliau teigė, kad Indijos kilmės produktas pasižymi didesniu susitraukimu terminių savybių požiūriu, yra mažesnio pločio ir labiau neskaidrus palyginus su Bendrijos produktu, todėl Indijos produktas yra žemesnės kokybės ir pigesnis.

(88) Remdamasi tyrimo metu gauta informacija, pirminiame etape Komisija nusprendė supaprastinti įvairių PET plėvelės rūšių grupavimą, palyginus su tuo, kas buvo numatyta suinteresuotoms šalims išsiųstuose klausimynuose. Todėl į plėvelės plotį, termines savybes ir skaidrumo skirtumus nebuvo atsižvelgta. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad visuose tyrimuose, o ypač informacijos surinkimo etape, produkto rūšių grupavimas nurodytas klausimyne buvo preliminaraus pobūdžio ir atviras pakeitimams. Dabartinis tyrimas parodė, kad produkto grupavimo diferencijavimas pagal PET plėvelės plotį būtų ženkliai padidinęs produkto rūšių skaičių, tačiau ženklios įtakos kainų palyginimui nebūtų padaręs. Be to, atsižvelgimas į termines savybes, plėvelės skirstymas pagal skaidrumą ir miglotumą nebuvo įmanomas, kadangi paaiškėjo, kad nėra aiškaus miglotumo savybių sąvokos apibrėžimo, bei terminių savybių sąvokos apibrėžimo, pateikto klausimyne, suinteresuotos šalys nenuosekliai laikėsi. Tai lėmė, kad tiek Bendrijos gamintojai, tiek Indijos eksportuojantys gamintojai naudojo skirtingus ir nepalyginamus apibrėžimus.

(89) Pirmiau minėti Indijos gamybos bendrovių pateikti pareiškimai buvo atmesti ne tik todėl, kad produkto grupavimo supaprastinimas buvo neišvengiamas siekiant garantuoti, kad būtų galima valdyti kainų sumažinimą pateiktų produktų grupavimo palyginimų, kuriuos pateikė abi suinteresuotos šalys, pagrindu (iš tikrųjų, apie 400 Bendrijos pramonės produkto grupių kodų buvo palyginta su maždaug 160 PCN Indijos eksportuojančių gamintojų kodais), tačiau ir todėl, kad kainų sumažinimo nustatymas jau supaprastintoje formoje atspindi pakankamus fizinių savybių skirtumus tarp tų rūšių, kurias gamina Indijos eksportuojantys gamintojai, ir tų, kurias gamina Bendrijos pramonė.

(90) Visi Indijos eksportuojantys gamintojai taip pat prašė prekybos lygio korekcijos. Jie teigė, kadangi jie didžiąją jų gaminamos PET plėvelės dalį parduoda importuotojams Bendrijoje, Bendrijos pramonė pagrindinai ją parduoda tiesiogiai PET plėvelės taros gamintojams. Todėl jie pareiškė, kad palyginimas sumažinimo tikslu, turėtų būti atliktas tarp importuotojų perpardavimo kainų taros gamintojams ir Bendrijos pramonės siūlomų kainų. Jie pareiškė, kad skirtumas, kurį gauna importuotojas parduodamas taros gamintojams sudaro apie 25 %, kas rodo prašomo prekybos lygio korekciją.

(91) Šiuo požiūriu reikėtų paminėti, kad klausimyne Komisija nustatė šiuos prekybos lygius: 1) platintojai; 2) taros gamintojai; 3) originalios įrangos gamintojai; 4) galutiniai vartotojai ir 5) kiti. Indijos eksportuojantys gamintojai savo atsakymuose į klausimus nurodė, kad didžiąją PET plėvelės dalį Europoje jie parduoda penktajai grupei, t. y. „kitiems“, nepateikiant jokių išaiškinimų. Atskleidus preliminarias išvadas, Indijos eksportuojantys gamintojai patvirtino, kad jų pardavimai importuotojams, kurie patenka į grupę „kiti“, turėtų būtų laikomi kaip pardavimai platintojams. Tačiau tyrimas parodė, kad kai kurie iš šių platintojų taip yra taros gamintojai, nurodant, kad Indijos eksportuojančių gamintojų pateikti paaiškinimai dėl prekybos lygio nėra tikslūs. Be to, tyrimas nepatvirtino 25 % kainos skirtumo tarp dviejų prekybos lygių. Iš tikrųjų, kalbant apie Bendrijos pramonės pardavimus, vidutinė pardavimo kaina platintojams yra aukštesnė už kainą, kurią moka taros gamintojai. Indijos eksportuojančių gamintojų sąlygomis tai reikštų, kad bet kokia korekcija faktiškai padidintų nustatytas kainų sumažinimo normas. Faktas, jog platintojai moka didesnę kainą nei taros gamintojai, Bendrijos pramonės atveju paaiškinama tuo, kad taros gamintojai perka didesnius kiekius, todėl jiems taikoma kiekio nuolaida. Indijos eksportuojančių gamintojų atveju penkios bendrovės iš šešių taros gamintojams pardavė didesne kaina nei platintojams, kaip jų buvo pateikta. Tačiau viena bendrovė pardavė žymiai didesnėmis kainomis platintojams ir kainos skirtumas tarp dviejų prekybos lygių likusioms bendrovėms buvo mažiau kaip 25 %.

(92) Tyrimas taip pat parodė, kad du didžiausi prekybos lygiai nėra aiškiai atskirti dėl to, kad kai kurios stambios bendrovės veikia kaip platintojos ir kaip taros gamintojos. Toliau pažymima, kad nėra aiškaus kainos skirtumo tarp dviejų lygių, kadangi užsakomas kiekis atrodo yra žymiai svarbesnis kainos veiksnys nei prekybos lygis. Pagaliau ir priešingai pateiktiems Indijos eksportuojančių gamintojų pareiškimams tyrimas parodė, kad Bendrijos pramonė taip pat parduoda aptariamą produktą ir platintojams, ir taros gamintojams. Todėl buvo priimta išvada, kad nėra pagrindo Indijos eksportuojantiems gamintojams suteikti prekybos lygio korekciją.

(93) MTZ, vienas Indijos eksportuojančių gamintojų, taip pat prašė pakoreguoti kokybės skirtumą. Jie pareiškė, kad jie į savo sandorių sąrašą įtraukė ir nerūšinę plėvelę, kad sumažinti skaičiavimus, ir kad nerūšinės plėvelės tipams turi būti taikoma korekcija padidinant jų pardavimo kainą 100 procentų. Šiuo atveju, reikia pažymėti, kad MTZ atsakymuose į klausimyną teigiama, kad bendrovė gamina trijų kokybės lygių plėvelę: A rūšies, B rūšies ir nerūšinę. Tačiau sandorių sąraše tokios nuorodos apie skirtingas rūšis nėra. Atskleidus laikinąsias priemones, MTZ pateikė daugiau informacijos kaip sandorių sąraše nustatyti nerūšinius produktus. Komisija, gavusi šią informaciją, palygino kainas tarp tariamų nerūšinių produkto tipų ir likusiųjų produkto tipų ir nusprendė, kad tarp dviejų tipų grupių kainų skirtumo nėra. Todėl MTZ prašymas dėl kokybės korekcijos nepriimamas.

(94) Galiausiai, Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad Komisija turėtų atlyginti visus neigiamus kainos sumažinimo skirtumus, taikydama teigiamus skirtumus savo kainų sumažinimo skaičiavimuose. Kadangi tai padaryta nebuvo, jie teigė, kad buvo nustatytas didesnis žalos pašalinimo skirtumas. Reikia pažymėti, kad laikinojo muito reglamento 112–114 konstatuojamose dalyse aprašytoje metodikoje kainų sumažinimo skirtumams apskaičiuoti buvo palygintas subsidijuoto importo aritmetinis svertinis grynosios pardavimo kainos vidurkis modelio pagrindu su Bendrijos pramonės aritmetiniu svertiniu grynosios pardavimo kainos vidurkiu Bendrijos rinkoje. Todėl ši metodika patvirtino sumą, kuria eksportuojančių gamintojų kaina eksporto sandoriuose viršija Bendrijos pramonės aritmetinę svertinę vidutinę kainą, į kurią reikia atsižvelgti, kai taikomas modelis. Todėl šis argumentas atmetamas.

(95) Todėl remiantis pirmiau išdėstyta informacija, galima patvirtinti preliminarias išvadas, kurios išdėstytos laikinojo muito reglamento 114 konstatuojamoje dalyje, kad kainų sumažinimas svyruoja nuo 28,2 iki 50,5 %.

4.4. BENDRIJOS PRAMONĖS BŪKLĖ

(96) IV bendrai pareiškė, kad pagal pareiškėjų nekonfidencialius atsakymus matyti, jog Bendrijos pramonė iš viso jokios žalos nepatiria. Šiuo požiūriu laikinojo muito reglamento 115–125 konstatuojamose dalyse nurodoma, kad tyrimas parodė, kad bendrosios Bendrijos pramonės tendencijos yra aiškiai neigiamos užimamos rinkos dalies, kainų taip pat ir pelningumo požiūriu, tiesiogiai nurodant materialią žalą. Šią tendenciją pakankamai aiškiai patvirtina nekonfidencialūs Bendrijos pramonės atsiliepimai.

(97) Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad 1995 metų, kaip tyrimui renkamų duomenų pradžios metų, pasirinkimas iškreipė analizę ir jie buvo naudingi žalai Bendrijos pramonei įrodyti. Jie pareiškė, kad pradedant nuo 1995 metų, tie metai jiems buvo išskirtinai geri dėl labai didelės paklausos, todėl visiškai normalu, kad žalos rodikliai rodo aiškiai neigiamą kryptį. Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad, jei būtų pasirinktas laikotarpis nuo 1993 metų, būtų galima pateikti žymiai objektyvesnę situaciją žalos rodiklių evoliucijos požiūriu. Tačiau tyrimo tikslas yra įvertinti kompensuotino importo poveikį Bendrijos pramonės ekonominei situacijai tyrimo laikotarpiu (TL). Tam, kad atlikti tokią analizę yra nustatomos kryptys keletui rodiklių remiantis kelerių metų (paprastai trijų) susijusia informacija iki TL. Šios analizės tikslas yra ne palyginti startinius metus su TL, tačiau labiau įvertinti metinę raidą visu aptariamu laikotarpiu. Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad tuo metu, kai buvo priimamas sprendimas dėl tiriamo laikotarpio, nebuvo jokios informacijos apie galimybę, kad žalos rodikliai būtų parodę skirtingą situaciją, jei būtų pasirinkti kiti startiniai metai. Pagaliau reikia pažymėti, kad pasirinkus ankstesnius startinius metus jie nebūtų palankūs Indijos eksportuojančioms bendrovėms, kadangi labai padidėjo jų užimamos rinkos dalis tais metais iki TL.

(98) Todėl laikinojo muito reglamento 115–125 konstatuojamose dalyse pateiktos išvados yra patvirtinamos.

4.5. IŠVADA DĖL ŽALOS

(99) Remiantis pirmiau išdėstytomis aplinkybėmis patvirtinama, kad Bendrijos pramonė patyrė materialinę žalą, kaip ji suprantama pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. SUBSIDIJUOTO IMPORTO POVEIKIS

(100) Indijos eksportuojantys gamintojai ir IV pareiškė, kad nebuvo akivaizdaus ryšio tarp Indijos subsidijuoto eksporto ir Bendrijos pramonės patirtos žalos. Jie teigė, kad visame pasaulyje buvo neigiamos PET plėvelės kainos, kurias lėmė šio produkto perteklius visame pasaulyje ir pagrindinių žaliavų kainų kritimas. Indijos eksportuojantys gamintojai toliau pareiškė, kad PET plėvelės kainas Bendrijoje paprasčiau lėmė neigiamos pasaulinių kainų tendencijos ir faktas, kad vidutinė Bendrijos gamintojų kaina 1996 metais nukrito tuomet, kai Indijos eksportuojančių gamintojų dalis rinkoje sumažėjo, turėtų įrodyti reikalavimą. Tačiau reikėtų priminti, kad Indija yra viena iš tų šalių, kurios labiausiai lemia PET plėvelės perteklių pasaulinėje rinkoje, ir pagal Eurostato statistiką Indija sumažino savo kainas Europos rinkoje jau 1996 metais, tuo tarpu kai didžiosios eksportuojančios šalys: JAV, Japonija ir Pietų Korėja padidino savo kainas. Faktas, kad jos

prarado savo dalį rinkoje 1996 metais nereiškia, kad jos nepadarė žalos Bendrijos pramonei padidindamos kainas, kurios lėmė tai, kad Bendrijos pramonės vidutinė kaina sumažėjo 3 %. Pagaliau reikia prisiminti, kad žalos analizė atlikta TL pagrindu, o ankstesni metai iš esmės naudojami nustatant tendencijas.

Todėl Indijos eksportuojančių gamintojų ir IV pateikti argumentai atmetami.

5.2. KITŲ VEIKSNIŲ POVEIKIS

(101) Laikinojo muito reglamento 134–144 konstatuojamose dalyse pateiktos išvados yra patvirtinamos ir papildomos taip:

5.2.1. **Importas iš kitų trečiųjų šalių**

(102) Indijos eksportuojantys gamintojai ir IV gynė savo argumentą dėl diskriminacijos, kadangi buvo tiriamos tik importuojamos prekės, kurių kilmės šalis yra Indija, tuo tarpu, kai importo apimtys iš Pietų Korėjos padidėjo ir Korėjos vidutinė kaina aptariamu laikotarpiu sumažėjo. Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad importo apimties padidėjimas iš Pietų Korėjos panašu yra dar didesnis nei oficialiai praneša Eurostatas, kadangi Korėjos PET plėvelės importuotojai prekes ne visada išmuitina pagal KN kodą 3920 69 00 (kiti poliesteriai), taip pat kaip jie padarė su PET plėvele, kurios kilmės šalis Indija.

(103) Komisija palaiko laikinojo muito reglamente pateiktus argumentus, t. y., kad absoliutus ir santykinis Pietų Korėjos rinkos dalies padidėjimas buvo mažesnis už Indijos, ir tai, kad Pietų Korėjos PET plėvelės kainos sistemingai buvo aukštesnės už Indijos kainas. Be to, Korėjos eksportuojantys gamintojai sumažino savo kainas tik vieneriais metai vėliau už Indijos eksportuojančius gamintojus. Dėl importo pagal KN kodą, kuris apibrėžia kitus poliesterius, Komisija negavo jokių įrodymų, kurie patvirtintų, kad Korėjos PET plėvelė buvo išmuitinta pagal šį kodą.

(104) Galiausiai svarbu paminėti tai, kad Komisija nemato jokių priežasčių inicijuoti tyrimą Pietų Korėjai, kadangi nėra įrodymų dėl nesąžiningos prekybos dempingo atžvilgiu arba subsidijuoto eksporto, kuriuo naudojosi Korėjos eksportuojantys gamintojai.

(105) Remiantis pirmiau išdėstyta informacija, situacija dėl produktų importuojamų iš Indijos ir Pietų Korėjos skiriasi ir diskriminacijos nėra.

5.2.2. **Žaliavos kainų svyravimas**

(106) Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad remiantis nekonfidencialiais Bendrijos pramonės atsakymais į klausimyną galima daryti išvadą, kad vidutinis žaliavų kainų sumažėjimas aptariamu laikotarpiu sudarė daugiau kaip trečdalį, o ne 17 %, kaip nurodyta laikinojo muito reglamente. Jie teigia, kad tai patvirtina viešai prieinama informacija apie žaliavų kainų raidą. Jie pakartojo savo ankstesnius argumentus, kad žaliavų kainos sumažėjimas viena trečiąja leidžia Bendrijos pramonei sumažinti savo kainas atitinkamai nesumažinus pelno, o importas iš Indijos nėra kainų Bendrijos pramonėje mažėjimo priežastis.

(107) Reikia pažymėti, kad remdamasi konfidencialaus klausimyno atsakymais Komisija išnagrinėjo visų PET plėvelės žaliavų kainų raidą, kaip nurodyta laikinojo muito reglamento 140 konstatuojamoje dalyje, kur nustatytas 17 % sumažėjimas. Be to, tiesa, kad Bendrijos pramonės nekonfidencialaus klausimyno atsakymai koncentravosi į dimetilo tereftalato (DMT) arba tereptalinės rūgšties (ESP) kainų raidą. Kadangi šių žaliavų kaina nukrito daugiau nei kitų žaliavų kaina, bendras 17 % žaliavų kainos sumažėjimas atitinka DMT ir ESP kainų didesnį sumažėjimą. Be to, laikinojo muito reglamento 140 konstatuojamoje dalyje pateiktos išvados atitinka klausimyno atsakymus, kuriuos pateikė Bendrijos pramonė, ir todėl yra patvirtinami.

5.2.3. **Bendrieji sunkumai poliesterio sektoriuje**

(108) Indijos eksportuojantys gamintojai pareiškė, kad dvišaliai orientuotos polipropileno (BOPP) plėvelės mažėjančios kainos daro tiesioginę įtaką PET plėvelės kainoms pakavimo sektoriuje, kadangi PET plėvelės vartotojų teigimu produktai gali vienas kitą pakeisti. Todėl jie pareiškė, kad kainos būtų sumažėjusios nepriklausomai nuo to, ar būtų padidėjęs PET plėvelės importas į Bendriją, ar ne.

(109) Komisija šį argumentą turi atmesti, kadangi nėra jokių įrodymų, kurie patvirtintų pateiktą reikalavimą.

5.3. PRIEŽASTINIO RYŠIO IŠVADOS

(110) Atsižvelgiant į pirmiau pateiktą informaciją, laikinojo muito reglamento 145 konstatuojamoje dalyje pateiktos išvados patvirtinamos.

6. BENDRIJOS INTERESAS

6.1. PRELIMINARIOS PASTABOS

(111) Nė viena šalis, nei kiti Bendrijos gamintojai arba PET plėvelės importuotojai nepateikė naujų argumentų arba faktų dėl Bendrijos pramonės intereso.

Laikinojo muito reglamente pateiktos išvados yra patvirtinamos, ypač tos išvados, kurios teigia, kad priemonių poveikis toms grupėms gali būti naudingas (Bendrijos pramonei ir nekontroliuojantiems kitiems Bendrijos gamintojams), neutralus (kontroliuojantiems gamintojams) arba darytų didžiausią neigiamą poveikį ribotu mastu (importuotojams).

6.2. APTARIAMO PRODUKTO VARTOTOJŲ INTERESAS

(112) Kaip jau minėta, 2 konstatuojamoje dalyje teigiama, kad atskleidus išvadas, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės, Komisija gavo komentarus iš dviejų aptariamo produkto vartotojų. Vartotojų pateiktuose pareiškimuose teigiama, kad priešingai nei laikinosiose išvadose, PET plėvelė jiems yra svarbus žaliavų kainos veiksnys ir kad kitų produktų, kurių pagrindas yra PET plėvelė, gamyba sudaro ženklią jų bendros gamybos dalį. Jie toliau pareiškė, kad Bendrijos pramonėje kainų padidėjimas jiems pablogintų situaciją konkuruojant vartotojų rinkoje su importu iš Pietų Korėjos, Kinijos Liaudies Respublikos ir JAV. Jie taip pat teigė, kad buvo atvejų, kai Bendrijos pramonė atsisakė pristatyti atitinkamus PET plėvelės kiekius nurodydama pajėgumų stygių. Bendrijos pramonė taip pat turėjo atsisakyti gaminti nestandartinę plėvelę pagal konkrečius vieno iš vartotojų poreikius, tuo tarpu, kai Indijos gamintojai sutiko gaminti. Todėl jie pareiškė, kad tai vartotojų interesas turėti alternatyvų PET plėvelės, kurios kilmės šalis Indija, šaltinį.

(113) Komisija remia laikinojo muito reglamento 153 konstatuojamoje dalyje pateiktus argumentus ir išvadas tiek, kiek tai susiję su bendrąja PET plėvelės dalimi, skaičiuojant nuo vartotojų bendrųjų gamybos kaštų, ir su bendrąja PET plėvelės pagrindu gaminamų produktų vartotojų bendrosios gamybos proporcija. Kadangi aptariama analizė atspindi bendrąją analizę, gali būti atskiri atvejai, kai PET plėvelė vartotojui yra pagrindinė gamybos žaliava. Tačiau tai nekeičia vidutinių bendrųjų tyrimo rezultatų. Be to, tyrimas parodė, kad net ir tiems vartotojams, kuriems PET plėvelė yra svarbus kaštų veiksnys, PET plėvelės importas iš Indijos sudaro nedidelę jų bendrųjų PET plėvelės pirkimų dalį. Be to, vartotojų susirūpinimas dėl importo alternatyvių šaltinių nebuvimo kaip pritrūksta pajėgumų arba reikia sukurti naują plėvelės rūšį yra nepagrįstas, kadangi kompensaciniai muitai neišmeta Indijos eksportuojančių gamintojų iš Bendrijos rinkos. Muitai kompensuos tik neteisėtą, kenkiantį subsidijavimo poveikį.

6.3. IŠVADOS DĖL BENDRIJOS INTERESO

(114) Išnagrinėjusi įvairius susijusius interesus ir visus pirmiau išdėstytus aspektus, Komisija patvirtina, kad nėra įtikinamų priežasčių, jog nereikėtų imtis priemonių prieš tiriamą importą.

7. GALUTINIS MUITAS

(115) Remdamasi subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Bendrijos intereso išvadomis, Komisija mano, kad reikia priimti galutines kompensacines priemones.

7.1. ŽALOS PAŠALINIMO LYGIS

(116) Bendrijos pramonė siūlo, kad reikia padidinti pelno skirtumo minimumą nei nustatyti 6 % (nustatyta Komisijos laikinojo muito reglamento 156 konstatuojamoje dalyje). Tačiau nėra svarbu nustatyti galutinį procentą šiuo atveju, kadangi net ir taikant mažesnį skaitmenį Bendrijoje, žalos skirtumas yra didesnis už subsidijos skirtumą. Indijos eksportuojantys gamintojai prašė pakoreguoti prekybos lygį ir siūlė pakoreguoti pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimo metodą, nustatant žalos pašalinimo lygį. Be to, MTZ prašė, pakoreguoti kokybės diferencijavimą. Kaip nurodyta 92 ir 93 konstatuojamosiose dalyse šie prašymai turi būti atmetami.

7.2. MUITO FORMA IR LYGIS

(117) Laikinai nustatytos kompensuotinų subsidijų sumos tam tikrais atvejais buvo pakoreguotos. Galutinio kompensacinio muito dydis atitinkamai yra mažesnis už laikinojo muito visiems bendradarbiaujantiems Indijos eksportuojantiems gamintojams dydį.

(118) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį kompensacinio muito norma turi atitikti subsidijos skirtumą, nebent žalos skirtumas yra mažesnis. Bendradarbiaujantiems gamintojams nustatomos šios muito normos:

Ester Industries Ltd.	12,0 %
Flex Industries Ltd.	12,5 %
Garware Polyester Ltd.	3,8 %
India Polyfilms Ltd.	7,0 %
Jindal Polyester Ltd.	7,0 %
MTZ Polyesters Ltd.	8,7 %
Polyplex Corporation Ltd.	19,1 %

(119) Atsižvelgiant į aukštą bendradarbiavimo lygį, kuris apima daugiau kaip 80 % aptariamo produkto iš Indijos importo į Bendriją, buvo nutarta atitinkamai nustatyti nebendradarbiaujančioms bendrovėms muito normą, kuri atitiktų tą pačią aukščiausią normą, kuri nustatyta bendradarbiaujančioms bendrovėms, t. y. 19,1 %. Šis lygis garantuos, kad nebus suteikiama bonusų dėl nebendradarbiavimo, ir bus minimaliai sumažintas mokesčio išvengimas.

(120) Laikinojo muito reglamento 159 ir 160 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

8. **LAIKINOJO MOKESČIO SURINKIMAS**

(121) Atsižvelgiant į kompensuotinų subsidijų svarbą eksportuojantiems gamintojams ir į Bendrijos pramonei padaromos žalos svarbą, nutariama, kad laikinuoju kompensaciniu muitu pagal Reglamento (EB) Nr. 1810/1999 užtikrinamos sumos būtų galutinai renkamos pagal nustatytą galutinio muito sumą.

9. **PASLIŪLYMAI DĖL ĮSIPAREIGOJIMŲ**

(122) Pagaliau reikia pažymėti, kad Komisijos tarnybos taip pat gavo pasiūlymus dėl kainų įsipareigojimų iš penkių Indijos eksportuojančių bendrovių. Komisijos tarnybos išnagrinėjo minėtus pasiūlymus ir padarė išvadą, kad jų tinkamai stebėti arba valdyti neįmanoma dėl produkto sudėtingumo: reikėtų nustatyti apie 160 mažiausių kainų, kad apimti visas Indijos produkto grupes, ir nebūtų jokios garantijos, kad siūloma įsipareigojimų stebėjimo organizacija, t. y. Indijos eksporto priežiūros agentūra, yra pavesta arba ji turi technines priemones atlikti tokią išsamią kontrolę. Todėl Komisijos tarnybos turėjo atmesti pateiktus siūlymus dėl įsipareigojimų.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Polietileno tereftalato (PET) plėvelei, klasifikuojamai KN kodais ex 3920 62 19 (TARIC kodai 3920 62 19*10, 3920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89, 3920 62 19*91) ir ex 3920 62 90 (TARIC kodai 3920 62 90*30, 3920 62 90*91) ir importuojamai iš Indijos, įvedamas galutinis kompensacinis muitas.

2. Muito, taikomo grynai franko Bendrijos siena kainai iki muito, norma yra lygi:

Gamintojas	Muito norma (%)	TARIC papildomas kodas
Ester Industries Ltd 75–76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1, New Delhi – 110 003, India	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd. A-1, Sector-60, Noida – 201 301 (U.P.), India	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd. 50-A Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai – 400 057, India	3,8 %	A028
India Polyfilms Ltd. 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi – 110 001, India	7,0 %	A029
JindalPolyester Ltd. 115–117, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi – 110 001, India	7,0 %	A030
MTZ Polyesters Ltd. Sarnath Centre, Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E), Mumbai – 400 097, India	8,7 %	A031

Gamintojas	Muito norma (%)	TARIC papildomas kodas
Polyplex Corporation Ltd. 2 Ring Road, Kilokri Opposite Muharani Bagh, New Delhi – 110 014, India	19,1 %	A032
Visos kitos Indijos bendrovės	19,1 %	A999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios nuostatos dėl muitų mokesčio.

2 straipsnis

Sumos, užtikrintos laikinuoju kompensaciniu muitu, įvestu pagal Reglamentą (EB) Nr. 1810/1999, galutinai surenkamos taikant galutinai įvesto muito normą.

Sumų, kurios surinktos viršijant galutinę kompensacinio muito normą, atsisakoma.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1999 m. gruodžio 6 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

T. HALONEN